

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 277.) **BESLUIT** van den 14den Augustus 1911,
*houdende vaststelling van de Instructie voor
de commandanten van onderdeelen en van
forten in de liniën en stellingen voor tijden
van oorlog of oorlogsgevaar.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Oorlog en van
Marine van 4 Augustus 1911, Kabinet, Litt^a. O⁶¹, en van 10
Augustus 1911, Bureau S., n°. 41;

Gezien de wet van 23 mei 1899 (*Staatsblad* n°. 128), houdende
bepalingen tot uitvoering van artikel 187 der Grondwet;

Overwegende, dat het, in aansluiting aan het Koninklijk
Besluit van 8 September 1909 (*Staatsblad* n°. 305) noodzakelijk
is, de bevoegdheden en verplichtingen van de Commandanten
van Onderdeelen en van Forten in de Liniën en Stellingen,
voor tijden van oorlog of oorlogsgevaar, zooals deze thans zijn
vastgesteld bij het Koninklijk Besluit van 31 Mei 1904 (*Staats-
blad* n°. 115), te herzien en opnieuw vast te stellen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. in te trekken het Koninklijk Besluit van 31 Mei 1904
(*Staatsblad* n°. 115), met de bij dat Besluit gevoegde Instructiën;

2°. goed te keuren en vast te stellen de bij dit Besluit
gevoegde „Instructie voor de Commandanten van onderdeelen
en van fortten in de liniën en stellingen voor tijden van oorlog
of van oorlogsgevaar.”

Onze Ministers van Oorlog en van Marine zijn, ieder voor
zoo veel hem betreft, belast met de uitvoering van dit Besluit,

waarvan, evenals van de daarbij behorende Instructie, afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Justitie, van Binnenlandsche Zaken, van Waterstaat en van Landbouw, Nijverheid en Handel en dat met die Instructie in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 14den Augustus 1911.

WILHELMINA.

De Minister van Oorlog,
H. COLIJN.

De Minister van Marine,
J. WENTHOLT.

Uitgegeven den *achtsten* September 1911.

De Minister van Justitie,
E. R. H. REGOUT.

INSTRUCTIE voor de commandanten van onderdeelen en van forten in de liniën en stellingen voor tijden van oorlog of van oorlogsgevaar.

(Deze Instructie kan worden aangehaald als: „Oorlogsinstructie onder-commandanten van stellingen”).

Artikel 1.

In deze instructie gelden voor de benamingen „stellingen”, „onderdeelen” en „forten” de bepalingen van de Oorlogsinstructie Stellingcommandanten.

Deze instructie is niet van toepassing voor den Commandant het onderdeel „Amsterdam” der Stelling van Amsterdam.

Artikel 2.

Het militair gezag, bedoeld in artikel 7 der wet van 23 Mei 1899 (*Staatsblad* n°. 128), hetwelk in de onderdeelen der Stellingen of in de forten, door de over deze onderdeelen of forten bevelvoerende officieren, wordt uitgeoefend krachtens overdracht van den stellingcommandant, blijft in handen van die bevelvoerende officieren, ook wanneer die onderdeelen worden gesteld onder het bevel van een brigade- of divisie-commandant, op de wijze, in artikel 13 dezer instructie aangegeven.

De bevelvoerende officieren, hierboven genoemd, hebben zich in dat geval, ook ten opzichte van het uitoefenen van het militair gezag, te gedragen naar de bevelen of de aanwijzingen van den brigade- of divisie-commandant.

Artikel 3.

De gezagsverhouding tusschen den stellingcommandant en de commandanten van onderdeelen in eene stelling en tusschen deze commandanten onderling, wordt aangegeven door de volgende rangschikking:

stellingcommandant;
sectorcommandant;
groepscommandant;
vakcommandant.

De betrokken stellingcommandant bepaalt, in hoeverre de commandanten van forten in de onder zijn bevel staande Stelling, in tijden van oorlog of van oorlogsgevaar zullen staan onder zijne rechtstreeksche bevelen, dan wel onder die van den betrokken vak- (groeps-) commandant.

Indien de commandant van een onderdeel of van een fort, jonger of lager in rang mocht zijn, dan officieren, ingedeeld bij de voorloopige bezetting van dat onderdeel of van dat fort, zal de betrokken stellingcommandant de bestemming der betrokken officieren zoo noodig wijzigen. In afwachting van eene beslissing volgen die officieren hunne oorspronkelijke bestemming.

Artikel 4.

De aangewezen commandanten van onderdeelen en van forten, aanvaarden het bevel over hun onderdeel of hun fort, zoodra zij op hunne oorlogsstandplaatsen zijn aangekomen. Van de aanvaarding van het bevel wordt onverwijld op de snelste wijze bericht gezonden aan den onmiddellijk hooger commandant in de stelling.

Artikel 5.

De sector-, groeps- en fortcommandanten oefenen, met inachtneming van het gezag van de, in de stelling, boven hen geplaatste, commandanten, een volkomen gezag uit over de, onder hunne bevelen gestelde sectoren, groepen en forten, met het daarbij voor de verdediging aangewezen of wel onder hunne orders gestelde personeel der landmacht en personeel en drijvend materieel der zeemacht.

Zij hebben de beschikking en het beheer over het tot hun onderdeel of fort behoorend of tot hunne beschikking gestelde

materieel der landmacht, behoudens de, ten deze bestaande bevoegdheden of verplichtingen van de boven hen gestelde commandanten en voor zooverre dit materieel niet onder de bijzondere verantwoordelijkheid van andere autoriteiten is of wordt gesteld.

Artikel 6.

De vakcommandanten voeren – met inachtneming van het gezag van de boven hen geplaatste commandanten in de stelling – het bevel over het personeel en hebben de beschikking over het materieel van land- en zeemacht, dat voor de verdediging van het vak is aangewezen of wel te hunne beschikking is gesteld.

Artikel 7.

De fortcommandanten zijn verantwoordelijk voor de veiligheid en het behoud van het fort.

Hunne verantwoordelijkheid strekt zich ten deze in den regel niet verder uit, dan tot den buitengrachtsboord van het fort, tenzij in de memoriën van verdediging anders is vermeld.

Artikel 8.

De commandanten van onderdeelen en forten treden, nadat hun daartoe door den onmiddellijk hooger commandant in de stelling, de last zal zijn verstrekt in overleg met burgerlijke besturen, autoriteiten en bijzondere personen omtrent al hetgeen aan het in staat van verdediging brengen der onderdeelen en der forten, alsmede aan de vereenvoudiging en bespoediging van een overgang tot den staat van oorlog of den staat van beleg kan ten goede komen.

Wanneer de last wordt ontvangen de onderdeelen en de forten in staat van verdediging te brengen, wordt zoo noodig gehandeld overeenkomstig de 1ste alinea van artikel 73 der wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125).

Artikel 9.

De commandanten van onderdeelen en van forten hebben geene rechtstreeksche bemoeiing met het voorbereiden en stellen der inundatiën in de stelling. Zij verleenen echter aan het personeel, belast met het voorbereiden of stellen der inundatiën

wanneer de veiligheid van het betrokken onderdeel of fort het toelaat, op aanvraag van dit personeel, de verlangde gewapende of ongewapende hulp.

Artikel 10.

De commandanten van onderdeden en van forten mogen zich – behoudens overmacht – niet buiten het gebied van hunne onderdeelen of forten begeven, dan op last of met machtiging van den, in de stelling onmiddellijk boven hen geplaatsten commandant.

Artikel 11.

De fortcommandanten mogen, zonder last of machtiging van de, boven hen gestelde, commandanten in de stelling, geene troepen in hunne forten opnemen.

Het trekken van troepen door hunne forten kunnen de de fortcommandanten toestaan, indien zij daardoor de veiligheid van hun fort niet bedreigd achten.

De toestemming tot het trekken van troepen door de forten kan ook verleend worden door de, in de stelling boven de fortcommandanten geplaatste, commandanten.

Artikel 12.

De sector-, groeps- en fortcommandanten zijn bevoegd *binnen* het gebied van hunnen sector, van hunne groep of van hun fort, de leverantiën te vorderen bedoeld in de wet van 14 September 1866 (*Staatsblad* n°. 138), voor zooverre te dien aanzien door de boven hen gestelde commandanten in de stelling geene beperkende bepalingen worden gemaakt.

Artikel 13.

Indien een gedeelte eener stelling rechtstreeks wordt bedreigd of aangevallen en de bezetting van dat gedeelte dientengevolge wordt versterkt, zullen door den stellingcommandant omtrent de gezagsverhouding op het betrokken gedeelte der stelling bevelen worden gegeven.

Daarbij moet als algemeen beginsel op den voorgrond staan, dat het rechtstreeks bedreigde of aangevallen gedeelte der stelling, voor zooverre dit één aaneensluitend geheel uitmaakt, onder éénhoofdig bevel moet komen en dat de sector- en

groepscommandanten in hunne functie als zoodanig gehandhaafd blijven.

Wanneer twee of meer groepen of wel gedeelten van groepen, bij de bedreiging of bij den aanval betrokken zijn, moet, voor zoover mogelijk, het geheele bedreigde of aangevallen gedeelte gesteld worden onder bevel van een commandant, hooger of ouder in rang dan de betrokken sector- en groepscommandanten. Bedoelde commandant voert dan den naam van brigade- of divisiecommandant, met zoodanige nadere aanduiding der brigade of divisie als noodig zal zijn om verwarring ten opzichte van andere brigades of divisiën te voorkomen.

Is slechts één groep bij de bedreiging of den aanval betrokken, en is de commandant van de, ter versterking aan de groep toegevoegde, troepenmacht, hooger of ouder in rang dan de groepscommandant, dan blijft deze laatste belast met de uitoefening van alle functiën aan het groepscommando verbonden, met inachtneming van de bevelen en de aanwijzingen hem door den hooger en ouderen commandant te geven. Laatstgenoemde commandant voert alsdan den naam van brigade-commandant, met eene nadere aanduiding der brigade, als hierboven bedoeld.

Wordt een aangevallen gedeelte der stelling van de verbinding met den stellingcommandant afgesneden, vóór dat deze de gezagsverhouding heeft kunnen regelen, dan handelen de commandanten in het afgesneden gedeelte der stelling, desvereischt, naar bovenstaande beginselen.

Ons bekend:

De Minister van Oorlog,
H. COLIJN.

De Minister van Marine,
J. WENTHOLT.